

De zonde van het ongeloof

Thomas Boston

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 20

Joy to the world

Naast het doel

De laatste dag is de beste

Henry Scougal

David Martyn Lloyd-Jones

Thomas Brooks

Jaargang 20 – nummer 4 – maart 2018

Toelichting foto omslag

Het wordt wel eens gezegd over bijvoorbeeld het lezen van de Bijbel: het hangt er van af welke leesbril je op hebt. Men doelt er dan op dat iedereen op eigen wijze de Bijbel leest en bepaalde dingen vallen dan op, andere niet. Zolang we werkelijk met elkaar gericht blijven op het ontvangen van Gods Woord, is dat nog niet zo'n probleem. Het probleem is dat sommige leesbrillen maken dat we Gods genade niet meer nodig hebben. Thomas Boston laat het ons zien: laten wij ons door de satan een bril van verkleining van de zonden aanmeten? Of een bril van vergroting van de zonden? Wat het ook is, laten we afstand doen van elke bril die ons ervan weghoudt de weg van het nederig ontvangen van Gods genade te gaan.

Bronvermelding

oorspronkelijke titel: *Unbelief the sin against Christ by way of eminence, and the wrong done to the soul thereby.*

bron: www.digitalpuritan.net

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

De zonde van het ongeloof

Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben de dood lief.

Spreuken 8:36

Het voorgaande vers gaat over het geluk van degenen die Christus vinden. Dit vers laat ons de ellende zien van degenen die Hem verwerpen. Hierin zien wij twee dingen. Ten eerste zien we het verschrikkelijke risico dat sommige zondaars lopen. Ze zondigen tegen de wijsheid van God en doen hun eigen ziel geweld aan. Als tweede zien we het gevolg van dit verschrikkelijke risico: ze doen hun eigen ziel geweld aan.

Ze zondigen tegen Christus, de Zoon van God. Christus is de persoonlijke Wijsheid van God. Wat wordt er bedoeld met zondigen tegen Hem? Omdat Christus waarachtig God is, is elke zonde die de mensen doen, zonde tegen Hem. Al die zonden doen ook hun eigen zielen geweld aan. Maar hier wordt niet elke zonde bedoeld. Het gaat hier om een zonde die in het bijzonder is gericht tegen de tweede Persoon van de Drie-eenheid. Het gaat om het haten van Hem en het liefhebben van de dood. Dit kan niet van elke zonde gezegd worden. U weet dat de Heilige Geest ook waarachtig God is. Daarom is elke zonde ook tegen Hem gericht. Maar er is ook een specifieke zonde tegen de Heilige Geest, omdat ze juist is gericht tegen de Heilige Geest.

Zo is de zonde waar het nu om gaat in het bijzonder tegen Christus gericht. Nu is het zo dat de benaming van deze zonde niet zozeer ziet op het Wezen van de onderscheiden Personen van de Drie-eenheid, maar vooral op hun ambt, bediening en werk. De Vader is Schepper en Wetgever. De Zoon is de Verlosser en Zaligmaker en de Heilige Geest past het werk van Christus toe en verlicht en heiligt de mens.

De eerste zonde van Adam – en van ons – en die de heidenen nog steeds bedrijven, is de zonde tegen de Vader. Het is het overtreden van de wet van de Schepper.

De zonde van hen die het Evangelie verachten, is zonde tegen de Zoon, omdat zij het Evangelie van Christus verwerpen. De zonde van de hardnekkige en kwaadwillige, opzettelijke strijd tegen God is de zonde tegen de Heilige Geest. Het is de zonde tegen de innerlijke werking van de Heilige Geest in de zondaar. De hele wereld is van nature schuldig aan de eerste zonde en daarom aan de toorn van God onderworpen. Maar de Zoon van God is de gezalfde Zaligma-ker en Verlosser. Door Hem alleen kunnen zondaren verlost worden (Joh. 14:6). Hij is door God aangesteld om zondaren te redden. De Vader heeft Hem gegeven als het geneesmiddel tegen de zonden. Wanneer we dit middel ter redding verwerpen, is dat zonde tegen Christus. Deze zonde is tegenovergesteld aan het zoeken en vinden van Christus (Spr. 8:34,35). Dit gebeurt wanneer we Zijn aanbod in het Evangelie afwijzen in plaats van tot Hem komen. Johannes noemt dit de zonde van ongelooft (Joh. 16:8,9).

Het gevolg is dat hij zijn eigen ziel geweld aandoet. Er wordt gesproken over geweld. Dit kan gelezen worden als geweld doen tegen zijn eigen ziel. Zo wordt het ook gebruikt in Zefanja 3:4. Hij bederft zichzelf, hij vernietigt en doodt zichzelf. De mens kwijnt weg in zijn zonden. Christus, de Geneesheer, komt aan zijn bed en zegt: 'Zondaar, Ik bied je leven en verlossing aan door Mijzelf!' Maar de mens keert zich af, hij wil niets van Hem weten. Hij wil niet verlost worden van zijn ziekte. Zo doet hij zijn eigen ziel geweld aan, hij sterft eraan. Maar er is nog meer. De mens minacht Christus. Wie lijdt hierdoor verlies? Niet Christus, niet Zijn boodschappers, maar de arme ongelovige zelf (Spr. 9:12).

Het karakter van deze afwijzing van Christus toont het verschrikkelijke risico dat zondaren hierdoor lopen. Maar daarover later meer. Uit de woorden van de tekst kunnen twee leerstellingen afgeleid worden. De eerste is dat de grootste zonde tegen Christus ongelooft is. Het gaat erom dat we Hem niet geloven, aannemen en omarmen; dat we voor onze zaligheid niet tot Christus komen en bij Hem rusten. De tweede is dat degene die in ongelooft zondigt tegen Christus, zijn eigen ziel geweld aandoet. Ik zal beide in het vervolg van deze preek toelichten.

1. Het ongeloof is de ernstigste zonde tegen Christus

Stel dat een mens de Zoon van God wil beledigen, dat hij van plan is om Zijn hart te doorboren en dit duidelijk te laten zien. Dan doet hij dat door het aanbod van Christus in het Evangelie te verachten.

In de eerste plaats zal ik u tonen hoe we Christus behandelen, als we deze zonde doen. Vervolgens zal ik deze leerstelling bevestigen door u te laten zien dat ongeloof zonde is tegen Christus. Het is de grootste zonde wanneer we Christus niet geloven, aannemen en omarmen; wanneer we niet tot Hem komen en in Hem rusten voor onze zaligheid. Ten derde zal ik dit onderwerp afronden met een oproep aan gelovigen en zondaren.

In de eerste plaats kunnen we tegen Christus zondigen door middel van de leer. Op die manier zondigen deïsten, socinianen, arianen, roomsen enzovoorts tegen Hem. Ik zeg dit alleen om u te waarschuwen dat tegenwoordig op dit eiland meer mensen het geloof de rug toekeren dan in de laatste dertig jaar. In het buurland ondermijnen sommigen de leer van de eeuwige Godheid van Christus. En sommigen in de kerk doen ellendige pogingen om de leer van de vrije genade van God in Christus te verduisteren. Dit alles vloeit voort uit de bittere vrucht van het minachten van en het zondigen tegen Christus, onder het licht van het Evangelie.

In de tweede plaats zondigen we heel praktisch, metterdaad, tegen Christus door ons ongeloof. Als eerste doen we dit door geen acht te slaan op Christus en de fundamentele waarheden van het Evangelie (Joh. 1:10). Totaal onwetende personen zijn ongetwijfeld ongelovigen. Want hoe kunnen zij geloven als ze niet weten wat ze moeten geloven? Hoe kunnen ze geloven in Christus als ze Hem niet kennen (Ps. 9:11)? Degenen die de middelen hebben om Hem te kennen en Hem toch niet kennen, minachten Christus. Ze kennen Hem niet, omdat ze de moeite niet nemen om Hem te leren kennen. 'Nochtans zeggen zij tot God: Wijk van ons, want aan de kennis van Uw wegen hebben wij geen lust' (Job 21:14). Zo roepen velen het uit in hun

zielsverwoestende ongeloof. Ze verachten het bevel en de middelen om tot kennis te komen. Stelt u zich voor dat een arts iedereen gratis wilde behandelen. Iedereen die zou weigeren om hem te leren kennen, zou hem verachten tot zijn eigen ondergang.

Ten tweede zondigen we tegen Christus wanneer we volstrekt ongevoelig zijn voor de noodzaak Christus te kennen (Matth. 9:12). Hij komt tot ons in het Evangelie en biedt aan om zondaren, om iedereen die het hoort, te verlossen. Waarom zou Hij dat doen anders dan omdat wij Hem nodig hebben en omdat we zouden omkomen zonder Hem? Maar de meesten hebben geen dringende behoefte aan Hem. Daarom komen ze ook nooit tot Hem. Ze minachten Hem. 'Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb aan geen ding gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt' (Openb. 3:17). De wet is hen gepreekt en hun ellende buiten Christus is hen verteld. Toch zijn ze nooit zover overtuigd dat ze in hun hart verslagen werden (Hand. 2:37). Ze hadden niet meer behoefte aan Hem dan een gezond persoon aan de dokter.

Ten derde zondigen we wanneer we de leer van het Evangelie niet geloven, wanneer we niet geloven wat God over Zijn Zoon heeft geopenbaard (1 Joh. 5:10,11).

In het Evangelie wordt ons vanuit de hemel betuigd dat alleen Christus door God gegeven is om arme zondaren leven en redding te geven. God heeft Hem het leven gegeven en geeft het in en met Hem aan zondaren. Dit is de leer van het Evangelie, maar wie gelooft het (Jes. 53:1)?

U kunt tegenwerpen: Wie gelooft het niet? Dan antwoord ik: Dat is helaas de aard van deze kwaal. Mensen kunnen hoorders van het Evangelie ervan overtuigen dat ze schuldig zijn aan de zonde van moord of overspel. Maar als de Geest van God er niet in mee komt, zullen ze zich niet laten overtuigen van hun ongeloof (Joh. 16:8,9). Aangaande hun bekering behandelen de meeste mensen Christus zoals in 1 Samuël 10:24,27 – moge de Geest het tot u laten

doordringen. De openbaring van God wordt in de wind geslagen. 'Toen zeide Samuël tot het ganse volk: Ziet gij, die de HEERE verkoren heeft? Want gelijk hij, is er niemand onder het ganse volk. Doch de kinderen Belials zeiden: Wat zou ons deze verlossen? en zij verachtten hem, en brachten hem geen geschenk. Doch hij was als doof.' De manier waarop Christus behandeld wordt, lijkt ook op wat we lezen in 2 Koningen 5:10-12: 'Toen zond Elísa tot hem een bode, zeggende: Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan, en uw vlees zal u weerkomen, en gij zult rein zijn. Maar Nááman werd zeer toornig, en trok weg, en zeide: Zie, ik zeide bij mijzelf: Hij zal voorzeker uitkomen, en staan, en de Naam van de Heere, zijn God, aanroepen, en zijn hand over de plaats strijken, en de melaatse ontledigen. Zijn niet Abána en Farpar, de rivieren van Damaskus, beter dan alle wateren van Israëel; zou ik mij in die niet kunnen wassen en rein worden? Zo wendde hij zich, en trok weg met grimmigheid.' Dat Christus zo behandeld wordt, zal ik op twee manieren aantonen.

Het eerste bewijs is dat ze Hem niet met de uiterste inspanning zoeken tot ze Hem vinden. Vergelijk dit met Spreuken 8:34,36: 'Welgelukzalig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijn poorten, waarnemende de posten van Mijn deuren. Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben de dood lief.' Paulus geloofde de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus. Daarom jaagde hij ernaar (Fil. 3:14). Stelt u zich voor dat u ernstig gewond zou zijn en iemand bood u een medicijn aan dat zeker weten zou helpen. Als u niet alle moeite zou doen om dit medicijn te verkrijgen, zou iedereen toch concluderen dat u niet in de werking ervan geloofde? Zo is de toestand van uw ziel. En wij vertellen u dag aan dag dat er een onfeilbaar medicijn voor u is in Christus. Toch zoekt u Hem niet zo vol ijver tot u Hem hebt gevonden. Moeten we dan niet met de profeet zeggen: 'Wie heeft onze prediking geloofd?' (Jes. 53:1).

Het tweede bewijs dat we Christus verwerpen, is dat alle ongelovigen, die zichzelf niet in totale wanhoop overgeven, hun leven en redding ergens anders zoeken. Ze verlaten de weg van de Koning

(Joh. 14:6) en keren zich een ieder naar zijn weg (Jes. 53:6). God zegt van Christus: 'Dit is de weg, wandelt daarin' (Jes. 30:21). Maar ze durven het er niet op te wagen en kiezen een andere weg. Dus keren ze Christus de rug toe en zo zondigen ze tegen Hem.

Ze zoeken het leven in het volgen van de wet of het verbond der werken (Rom. 9:32). Dit is wat iedereen van nature doet. Alle mensen blijven op deze weg tot de genade van God hen tot Jezus Christus brengt. Op een andere plaats heb ik u laten zien dat het hart daar van nature een afkeer van heeft. Het leeft in vijandschap tegen Christus. Ze doen maar weinig, maar ze verwachten op grond van wat ze doen genade bij God te vinden. Ze verwachten het niet van het bloed van Christus. Hieruit blijken ongeloof en verachting van Christus. 'Want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven' (Gal. 2:21).

De zondaar kan ook de weg van genade buiten het verbond om bewandelen. Ze laten het voorkomen alsof ze doen wat ze kunnen. En ze verwachten dat, als zij te kort komen, God zo genadig zal zijn om hen te vergeven. Ondertussen beseffen ze niet dat ze alleen genade kunnen vinden in Christus. En zo vermengen ze hun eigen gerechtigheid met de gerechtigheid van Christus, als ze al enig zicht op Christus hebben (Gal. 3:12).

Ook wanneer ze de leer het Evangelie niet geloven, ondanks het goddelijk getuigenis, zondigen ze tegen Christus. Hoewel ze doen alsof ze in Christus geloven, zien we in hen het tegenovergestelde van 1 Thessalonicenzen 2:13: 'Toen gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, [hebt] gij dat aangenomen, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord.' Als ze er al iets van geloven, dan komt dat door hun opvoeding, niet door wedergeboorte. Ze leerden het van mensen en niet door het onderwijs van de Geest. Wat iemand in een ander land Jood, moslim, heiden of rooms maakt, is omdat ze in die religie opgevoed zijn. Op die manier zijn ze in ons land christen geworden. O mensen, dat is niet het geloof in Christus! Dat is werkelijk ongeloof. Zo verachten we Hem!

U neemt Zijn leer niet aan op Zijn eigen autoriteit en het getuigenis van de Geest, maar op de autoriteit van mensen (Joh. 5:34). Als u ooit Christus zult eren door in Hem te geloven, dan zal uw geloof op een ander fundament gebouwd zijn. 'Wij geloven niet meer om uw zegen; want wijzelf hebben Hem gehoord, en weten, dat Deze waarlijk is de Christus, de Zaligmaker der wereld' (Joh. 4:42).

Door de leer van het Evangelie niet te geloven en het niet persoonlijk en praktisch toe te passen op henzelf, zondigen ze tegen Christus. Dit is de beproeving van een overtuigde zondaar. Christus zei in Markus 16:15,16: 'Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.' Op basis hiervan zei de apostel tegen de stokbewaarder in Filippi: 'Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis' (Hand. 16:31). En zo mag elke dienaar van Christus dit tegen iedereen zeggen. Zo zegt God het ook tegen ieder tot wie Zijn Woord komt. Ik kan geloven dat Christus in staat en gewillig is om al Zijn uitverkorenen zalig te maken. Wanneer ik echter niet geloof dat Hij in staat en gewillig is om mij zalig te maken en dat Hij Zichzelf aan mij geeft, dan ben ik nog steeds een ongelovige. Dan zondig ik nog steeds tegen Christus. Dit blijkt uit het volgende.

Het aanbod is algemeen en komt tot ons allen (Jes. 55:1; Openb. 3:20). Wanneer u dit wel gelooft voor alle anderen, maar niet voor uzelf, dan maakt u God tot een leugenaar. U gelooft Zijn Woord niet. God zegt dat het aanbod voor iedereen is die het Evangelie hoort. Maar u spreekt dit tegen door te zeggen dat het aanbod niet voor u is en dat Christus niet gewillig is om de uwe te zijn.

Welk voordeel zou u kunnen hebben van een algemene belofte of aanbod van genade door God of mensen als dit niet geschikt is voor u zelf? Een koning schenkt genade aan alle rebellen die de genade aannemen. Eén van hen zegt: 'O, maar dat is voor de anderen en niet voor mij. Ik zal mij niet uit mijn schuilplaats wagen.' Is dit niet een verloochening van de koning, een weigering van genade en een verachting van het aanbod?

Hoe is het mogelijk dat iemand Christus aanneemt, ontvangt en op Hem rust voor verlossing en toch geen persoonlijke toepassing maakt van de belofte en het aanbod van het Evangelie? Het aannemen en ontvangen moet gegrond zijn op het aanbod en moet genoeg hebben aan het aanbod. Als ik niet geloof dat God mij aanbiedt om mijn God te zijn in Christus, dan kan ik Hem ook niet aannemen. Als ik niet geloof dat Christus Zichzelf aan mij geeft in het Evangelie-aanbod, dan kan ik Hem niet aannemen, ontvangen en omhelzen. Dan kan ik niet op Hem rusten.

In welk opzicht gaat ons geloof in de beloften van het Evangelie verder dan het geloof van de duivelen als we de beloften niet toepassen op onszelf (Jak. 2:19)? De duivelen geloven de bedreigingen van God. Ze passen het op zichzelf toe en ze sidderen. Ze geloven de beloften van God ook in het algemeen. Ze geloven dat ze verworpen zullen worden. We hoeven er niet aan te twijfelen of ze geloven dat God trouw is aan Zijn Woord. Daarom sidderen ze in afwachting van wat Hij heeft gedreigd. Ze weten dat deze betrouwbare God beloften én bedreigingen heeft uitgesproken. Ze hebben vijftienduizend jaar lang gezien dat Hij Zijn beloften op Zijn tijd vervult. We mogen er zeker van zijn dat ze ook verwachten dat de rest vervuld zal worden. Als wij de belofte van het aanbod van leven en verlossing niet voor ons persoonlijk geloven, in welk opzicht gaat ons geloof dan het geloof van de duivelen te boven?

Als we Hem niet persoonlijk geloven, aannemen, omhelzen en op Hem rusten voor verlossing, zondigen we tegen Christus en doen we onze ziel geweld aan. Satan spreekt dit tegen en onder een schijn van nederigheid wordt Christus beledigd door een ongelovige zondaar. Het is ook iets groots om dit te geloven in al je onwaardigheid. Maar het geloof zal zich door alles heen een weg banen. Het geloof zal Christus eren door Hem op Zijn Woord te geloven.

Tenslotte zondigen we tegen Christus wanneer we Hem, in het aanbod van het Evangelie, niet aannemen, accepteren en ontvangen en niet op Hem rusten voor leven en redding (Joh. 1:11,12).

We verachten de koninklijke Bruidegom en zondigen tegen Hem. We beledigen hem als wij, zondige Adamskinderen, het aangeboden huwelijk negeren of weigeren, Hem op de tweede plaats zetten of als het huwelijk gewoon niet gesloten wordt. We smaden Hem als de bruid hinkt op twee gedachten en niet kiest voor de gezegende overeenkomst met Christus.

Dus zondigen we tegen Christus als we Hem niet aannemen, maar andere dingen liefhebben, zoals de wereld en haar lusten. In het hart van de zondaar die het Evangelie hoort, strijden twee partijen, namelijk Christus aan de ene kant en de wereldse lusten aan de andere kant. Deze laatste nemen het hart van velen zo in beslag, dat ze Christus weigeren (Joh. 5:40). Ze zien wel dat ze niet met beiden in zee kunnen gaan. Als ze Christus kiezen, moeten ze hun verlangens laten varen. En omdat ze Hem op geen andere manier kunnen krijgen, zullen ze Hem helemaal niet krijgen. Ze moeten er niet aan denken hun zondige vrijheid te moeten missen en loslaten. Christus doet hun dus een aanbod, maar ze nemen het niet aan.

Het is ook een zonde als ze Christus niet aan d urven nemen of omhelzen uit vrees dat Hij nooit de hunne wordt of Zich aan hen zal geven. Wellicht zijn ze bang dat Hij dit niet zal doen. Dit is een valkuil voor de overtuigde zondaar en houdt hem net zo goed bij Christus vandaan als degenen die hun lusten volgen. U zult zien dat het eerste plaats maakt voor het tweede. De oorzaak hiervan is dat iemand zijn zondigheid en onwaardigheid ziet en voelt. Hierdoor denkt hij dat het aanmatigend zou zijn om te geloven. Ze zeggen met Lukas 5:8: 'Heere! ga uit van mij; want ik ben een zondig mens.'

Satan laat mensen door twee verschillende brillen naar hun zonden kijken. Ten eerste is er de bril die de zonden verkleint. Die houdt hij voor de ogen van onbevreesde zondaren. Hierdoor zien zij weinig van hun zonden. Hun uitbrekende zonden, die voor hen normaal zijn, zien ze als gebreken. De minder ernstige zonden, die de wereld niet meetelt, beschouwen ze niet als zonden.

Overtuigde zondaren laat satan door een vergrootglas naar hun zonden kijken. Die zondigheid is zo groot dat ze Gods genade niet meer kunnen zien. De voldoening door het bloed van Christus en de doeltreffendheid waarmee de Heilige Geest werkt, zien ze niet meer door hun eigen zondigheid. Het zicht op de kwaal verwijderd de zieke verder van de Arts. Hierdoor blijft de zondaar weg van Christus in plaats van tot Hem te vluchten. In plaats van snel de genezing te accepteren, beeft zijn hart. Hij kan zijn hand niet uitstrekken om gebruik te maken van het aangeboden medicijn.

Dat dit van de satan komt, is duidelijk. We zien dat omdat beide overtuigingen tegengesteld zijn aan het zuivere gebruik van de wet in onderworpenheid aan het Evangelie (Gal. 3:24). De wet ontdekt aan de zonden en laat de ziel zijn ellendigheid zien. Maar de bedoeling van de wet is om de hoorders van het Evangelie hierdoor naar Christus te laten vluchten. De overtuigingen zijn ook tegengesteld aan het ruime aanbod van liefde en genade in het Evangelie. Dit aanbod laat zien dat niemand zo slecht is dat Christus niet in staat en gewillig zou zijn om te helpen (Jes. 1:18 en 55:1; Openb. 3:20 en 22:17).

Wanneer zondaren het niet uitsluitend met Christus durven wagen voor hun zaligheid, zondigen ze ook tegen Hem. Om zichzelf gerust te stellen, gaan ze door om zich geschikt te maken voor God door hun eigen gehoorzaamheid (Gal. 5:4). Het verbond der werken is zo ingeworteld onze natuur en we zijn van nature zo onwetend aangaande het mysterie van Christus en de weg van toegerekende gerechtigheid. Totdat de Geest van de Heere ons verlicht in de kennis van Christus, zullen we slechts lage gedachten hebben van die geschonken gerechtigheid. We zullen het een onzekere weg vinden en daarom voegen we daar voor de zekerheid onze eigen werken aan toe. Het is als het mengen van klei met ijzer, wat niet lukt. Daarom zal de Geest van de Heere, als Hij in Zijn kracht komt, de grond onder hun voeten wegslaan.

Ook wanneer een zondaar Christus niet aanneemt voor alle doelen waarvoor Hij door de Vader gegeven is aan zondaren, zondigt hij tegen Hem. Hij verdeelt Christus als Hij Hem niet aanneemt in al

Zijn ambten (1 Kor. 1:30). Hij is ons voor alles gegeven in het aanbod van het Evangelie. Zowel om ons te verlossen van de zonden als van de wraak. Om ons als Profeet te onderwijzen, als Priester te redden en als Koning te regeren. Als een zondaar Hem dus niet voor de rechtvaardiging én de heiligmaking aanneemt, neemt hij Christus in het geheel niet aan. Hij zondigt tegen Hem en verwerpt Hem als het middel tot heiliging van zondaren.

Als een zondaar niet gelooft dat hij het leven en de verlossing door Jezus Christus zal hebben, zondigt hij tegen Hem. Wáár geloof kan gepaard gaan met veel twijfel. Soms zal een gelovige misschien bijna zeggen: 'Mijn hoop is vergaan van de HEERE' (Klaagl. 3:18). Maar het is duidelijk dat er geen geloof is als iemand niet in meerdere of mindere mate de overtuiging heeft de zaligheid door Jezus Christus te hebben.

Ik zal u tonen dat het niet geloven, aannemen, omarmen, komen tot en rusten in Christus voor de zaligheid de ergste zonde tegen Christus is. Dit zal blijken uit enkele algemene overwegingen en uit enkele specifieke voorbeelden van haat tegen Christus, die voortkomt uit ongelooft.

Eerst zijn er enkele algemene overwegingen betreffende haat tegen Christus.

We eren Christus op een speciale manier wanneer we in Hem geloven (Joh. 5:23,24). Ongelooft moet Hem dan dus wel ernstig onteren. Het geloof geeft eer aan Degene in Wie het gelooft (Rom. 4:20). Ongelooft berooft Diegene dan van Zijn eer en maakt Hem verwijten. Geloof zet een kroon op Christus' hoofd (Hoogl. 3:11). Ongelooft grijpt de kroon van Zijn hoofd en vertrappt die onder zijn voeten. Zie dan hoe goed, nodig en welgevallig het is om in Christus te geloven en hoe slecht, schadelijk en afschuwelijk ongelooft voor Hem dan wel moet zijn.

Ongelooft is, als de regelrechte tegenstander van de Zoon van God, de grote antichrist in het hart. Het doel van Christus' komst was om de zonde te doden (1 Joh. 3:8). Het gevolg van ongelooft is dat de

zonde springlevend blijft. Ongeloof is de bron van alle andere zonden; het schild dat het hoofd en het hart onbereikbaar maakt. Neem het ongeloof weg, dan zullen alle zonden afsterven en de ziel zal herleven. Als echter de zonde levend gehouden wordt, zal de ziel sterven (Joh. 8:24). In de dag van Gods kracht klinken de woorden: 'Gij zult niet strijden tegen kleinen noch groten' (2 Kron. 18:30), maar tegen ongeloof, de koning van de zonden (Joh. 16:8,9). Deze woorden zijn gericht tegen de generaal van de helse legers.

De zonde van ongeloof neemt de hele ziel zo in beslag tegen Christus, dat niets nog daartegen kan strijden. Zou iemand tegen Christus zondigen door opstand, moord, etc. dan zouden zijn eigen oordeel, rede, en geweten in meerdere of mindere mate tegen Hem getuigen en zo de weg bereiden voor de overtuiging door de Geest. Maar als het om ongeloof gaat, kan dit alles hem niet helpen. Het mysterie van Christus is verborgen voor de rede (vgl. 1 Kor. 2:14). Hoe kan het verstand dan onderscheiden hoe zwart het ongeloof is of hoe kan het geweten dit beproeven?

Nee, de rede in zijn gevallen natuur keert zich in ongeloof tegen Christus en dat doet ze op de beste manier die ze kent, namelijk door het werkverbond. Zo zal Meroz' vloek op de hele ziel rusten 'omdat zij niet gekomen zijn tot de hulp des HEEREN met de helden' (Richt. 5:23).

Deze zonde verwoest de hoorders van het Evangelie met wie Christus te maken heeft. 'Die niet gelooft, is alreeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos' (Joh. 3:18,19). De arme heidenen die nooit van Christus gehoord hebben, zondigen niet op deze manier tegen Hem (Joh. 15:22). Met welke zonden de hoorders van het Evangelie ook beladen zijn, als ze in Christus zullen geloven, zal geen van die zonden nog op hen liggen. In het wel of niet geloven ligt hun zaligheid of hun verdorpenis (Mark. 16:16). Dus als de zonde van ongeloof verwoestend is, moet het wel de grote verwoestende zonde tegen Christus zijn.

Ongeloof is de grofste zonde tegen het licht der natuur. De farizeeën konden zeggen: 'Ik ben geen onrechtvaardige, uitbouter of overspeler.' De tollenaar durfde dit niet te zeggen. Maar de een verwierp de verzoening die de ander omhelsde (Luk. 18:13). Zo werd de een aangenomen door God, terwijl de ander verworpen werd.

U zult God danken dat u eerlijke en eenvoudige mannen en vrouwen bent en geen overspelers of moordenaars. Maar u ziet de bloedige zonde van ongeloof niet die even erg is als de andere zonden. 'Wie een os slacht, slaat een man' (Jes. 66:3). Een ongelovige is in Gods ogen als een moordenaar. Geloof was de grootste plicht ten tijde van het Oude, zowel als van het Nieuwe Testament. En deze Joden die hun offers van ossen, schapen en wierook in de plaats van de Messias stelden, waren in hun ongeloof net zo zondig als moordenaars.

Geen zonde is afschuwelijker en meer weerzinwekkend dan ongeloof. 'Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen; Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden die de Zoon van God vertreden heeft?' (Hebr. 10:28,29). De Drie-eenheid hield raad over de schepping van de mens en zo werd hij naar Gods beeld geschapen. Hoe groot moeten de zonden dan niet zijn die de wetten van Zijn schepping verbreken en dat beeld schenden? De Drie-eenheid overlegde ook over de herschepping van de mens. Het gevolg was dat de Zoon van God Zichzelf in de dood gaf voor hun redding. Hoeveel groter moet de zonde van ongeloof dan niet zijn, die er vanuit zijn natuur toe neigt om deze raad teniet te doen? De mensen uit Sodom waren grote zondaren en de inwoners van Kapernaüm ongelovigen. Wie waren de grootste zondaren? De zwaarste straf die een rechtvaardige Rechter geeft, laat zien wat de grootste zonde is. Dit betekent dat de ongelovigen uit Kapernaüm volgens Mattheüs 11:23,24 de grootste zondaren waren.

Alleen de zonde tegen de Heilige Geest is zwaarder dan de zonde van ongeloof; het is ongeloof ten top (Hebr. 10:29). Ongeloof is een aanval op de Vader en de Zoon en berooft Beiden van Hun eer

(Joh. 5:23). Als hierbij nog de zonde tegen de Heilige Geest komt, komt de zondaar tot de uiterste goddeloosheid. Niemand kan zich schuldig maken aan de zonde tegen de Heilige Geest, als hij niet eerst schuldig is aan de zonde van ongeloof.

Ongeloof verwerpt het heerlijke ambt van Christus terwijl Hij hierin nog werkzaam is (Joh. 8:49). De Vader wilde de heerlijkheid van Zijn ellendige onderdanen, de verloren zondaren uit Adams geslacht, herstellen. Daarom gaf Hij Zijn Zoon als Middelaar. Hij zou de tempel van de Heere opbouwen en de eer ontvangen. De Zoon nam in opdracht van Zijn Vader dit heerlijke ambt op Zich. Hij zou sterven voor een heerlijk doel. Het ongeloof verwerpt Hem en beledigt Hem (Luk. 19:14). Het is een misdaad om een koning persoonlijk te beledigen. Maar het is een veel zwaarder vergrijp om een koning te beledigen terwijl hij zijn koninklijk ambt uitoefent. En dat is precies wat ongeloof doet.

Dat ongeloof de grootste zonde is, blijkt we als we zien welke bijzondere boosaardigheden het jegens Hem omvat. Ongeloof veracht Hem als de keus van de Vader. De stem van het Evangelie is: 'Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!' (Matth. 3:17). De ongelovige antwoordt: 'Wij willen niet, dat deze over ons koning is' (Luk. 19:14). Toen de mens viel, ging God Zijn hele schepping na. Hij keek of er iemand was die de mens kon helpen. Maar Hij vond niemand. Daarom koos Hij Zijn eigen Zoon, opdat Hij de breuk zou helen (Ps. 89:20). Dit wordt verkondigd in het Evangelie. Dit riep Samuël uit tegen het hele volk: 'Ziet gij, die de HEERE verkoren heeft? Want gelijk hij, is er niemand onder het ganse volk' (1 Sam. 10:24). Het Evangelie zegt: 'Ziet, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft!' (Jes. 42:1). 'Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!' (Joh. 1:29). Maar het ongeloof zegt: 'Wat zou ons deze verlossen? en zij verachtten hem' (1 Sam. 10:27). Ongelovigen minachten de keus van de Vader. Vraag de ongelovige Joden maar of zij Zijn keus goedkeurden. Nee, zeggen ze, het is een ergernis. Vraag het de ongelovige heidenen. Nee, het is dwaasheid, zeggen ze (1 Kor. 1:23). Wat anderen

dus ook doen, zij wagen het er niet op. Slechts gelovigen roepen het uit: Genade, vrije genade! Een heerlijke keus! 'Christus de wijsheid Gods en de kracht Gods' (naar 1 Kor. 1:24, vergelijk Matth. 11:6).

Het ongeloof vertrapt de liefde die Hij toont wanneer Hij het Middelaarsambt op Zich neemt. De mens heeft gezondigd; de gerechtigheid eist verzoening. De arme, bankroete zondaar kan de schuld zelf niet betalen. Engelen zijn te zwak om die grote last te dragen. De heilige God kan slachtoffer noch offerande aanvaarden als genoeëdoening voor het kwaad dat tegen Hem gedaan is. Als de Zoon wordt gevraagd, aanvaardt Hij de opdracht in eerbied voor de heerlijkheid van Zijn Vader en uit onbegrijpelijke liefde voor zondaren. 'Zie, Ik kom.....' (Vgl. Ps. 40:8).

En vervolgens zegt het ongeloof: Hij had het niet hoeven doen. De ongelovige wil niet op deze manier zalig worden. De Vader is tevreden, maar de ongelovige niet (Ps. 81:12). Hoe groot moet de zonde wel zijn die deze liefde vertrapt?

Jezus wordt behandeld als een leugenaar en bedrieger. Het is de taal van elke ongelovige. 'Hij verleidt de schare' (Joh. 7:12). Christus' Naam wordt verkondigd in het Woord van God. In Hem wordt het hart van God aangaande de redding van zondaren geopenbaard aan de wereld. Het is Zijn ambt om als de grote Profeet en Leraar te verklaren wat in het hart van de Vader is. Hij kwam van de boezem van de Vader en openbaarde de weg van redding in de leer van het Evangelie. Waarom gelooft u Hem niet en maakt u Hem tot een leugenaar (1 Joh. 5:10)? Omdat Zijn openbaring zo belangrijk is, maakt iedereen die Hem niet gelooft Hem dus tot een leugenaar. Wat zal gegeven worden aan het verachtelijke hart dat zo tegen Christus zondigt? 'Scherpe pijlen van een machtige, alsook gloeiende jeneverkolen' (Ps. 120:4).

Het ongeloof veracht Zijn kostbaar bloed en de hele weg van Zijn gehoorzaamheid en lijden. De gelovige krijgt door het geloof deel aan dat bloed (Hebr. 12:24), maar de ongelovige vertrapt het

(Hebr. 10:29). Dit werk van de Zoon is voldoende om de eer aan de Vader terug te geven. Het is voldoende om de zondaar die in de diepste zonde en ellende verzonken is, te herstellen (Ps. 89:20). Zo wordt het in het Evangelie voorgesteld aan zondaren, maar ze zullen het niet aannemen.

Zie de verschillende ongelovigen. Er zijn er die Hem onbevreesd verachten en doorgaan in hun zonden en tóch hopen op genade. Wettische geleerden leggen de nadruk op hun eigen verdiensten. Bevende ongelovigen durven niet tot Christus te komen. Wanhopige zondaren zeggen dat er geen hoop is. Allen hebben lage, onwaardige gedachten over de heerlijke prijs die Christus heeft betaald en hen aanbiedt. De eerste zeggen: 'Het was nutteloos, God is genadig.' De tweede betogen dat het fundament te zwak is om alles aan toe te vertrouwen. De derde menen dat het misschien wel de zonden van velen kan dragen, maar dat het te zwak is voor hen. De laatste zeggen dat het offer voor hen niets kan doen.

Zover dat in de macht van de ongelovige ligt, zal het ongeloof het doel van Christus' dood laten mislukken. Zijn ziel was in een lange, pijnlijke en hulpeloze barensnood. Hij verdroeg het in de hoop op een heerlijk einde (Jes. 53:11; Hebr. 12:2). Maar als iedereen Hem zou behandelen zoals het ongelovige deel van de wereld, dan zou het einde zijn alsof Hij wind voortgebracht had. Op kosten van het bloed van de Zoon van God is er een medicijn bereid voor stervende zielen. Maar de ongelovige wil het niet hebben als het hem aangeboden wordt. Er is een feestmaal bereid, maar de ongelovige wil er niet van eten. Hij zegt: 'Waar toe dit verlies?' (Matth. 26:8).

Het is een schandelijke afwijzing van Zijn regering en van de onderwerping aan Hem (Luk. 19:14). We zien dat de meeste hoorders van het Evangelie op deze manier met Hem omgaan. Ze onderwerpen zichzelf aan wie ze willen, maar niet aan Hem. Ze klemmen zich vast aan andere heren. Zijn Vader heeft Hem alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Maar zij willen niet onder Zijn macht komen, zolang ze er onderuit kunnen. Hier zijn veel redenen

voor, maar één reden wordt maar weinig gezien, namelijk ongelof; ze kunnen Hem niet vertrouwen. Een wijs man zal zichzelf niet gewillig onderwerpen aan iemand die hij niet kan vertrouwen (Richt. 9:15, vgl. Ps. 2). Ze kunnen Hem niet vertrouwen voor hun welzijn, hoewel Hij de Vertrouweling van de Vader is. Hij is de Vertrouweling van de gelovigen. 'Toch zal Hij niet onze Vertrouweling zijn', zeggen ze. Dan is het toch niet verwonderlijk dat de zonde van ongelof Hem doorsteekt? (Zach. 12:10).

Lessen voor heiligen, zondaren en iedereen

In de eerste plaats trekken we hieruit lessen voor heiligen, of gelovigen. Schat het kostbare geloof dat God u gegeven heeft op waarde (2 Petr. 1:1). Hij heeft uw ziel tot geloof gebracht om Jezus Christus, Die in het Evangelie aangeboden wordt, aan te nemen en te omhelzen. Hij bracht u tot het heil en zorgde dat u Christus niet meer verachtte of tegen Hem zondigde. Onderschat dit niet als iets kleins, maar kijk naar de natuur van het heersende ongelof. Waardeer in dat licht het geloof als een geschenk van Gods dierbare Zoon en Geest. Al was het maar zo klein als een mosterdzaadje, dan nog was het kostbaarder dan al het goud van Indië. Het geloof is waardevoller dan alle werken en plichten zonder geloof die elke minuut van uw tijd opvulden sinds u geboren bent.

Verwonder u erover dat Hij u spaarde totdat u tot geloof in Hem gebracht werd. Hoezeer ging uw ongelof tegen Hem in. Op welke van Zijn eigenschappen hebt u geen vuil geworpen? Welke van Zijn daden en Zijn lijden hebt u niet afgedaan als een ijdele leugen? O, waarom verdroeg Hij al deze beledigingen en drong Hij nog steeds aan op uw geloof? Waarom gaf Hij u nog steeds Zijn Woord om u tot geloof in Hem te brengen? Hij gaf Zijn zegel en Zijn eed en alles wat u als ongelovig mens nodig had om u tot geloof in Hem te bewegen. Hij deed dit totdat uw hart was gewonnen om in Hem te geloven.

Klaag over uw overblijvende ongelof, zoals de vader van het kind deed in Markus 9:24. Hij zei met tranen: 'Ik geloof, Heere! kom mijn ongelovigheid te hulp.' Wantrouwen jegens Christus is een

ziekte die door de aderen van al degenen stroomt die deel hebben aan het koninklijke bloed van de hemel. Totdat ze thuis komen in het huis van hun Vader. Hoe terecht kan Hij zeggen: 'O ongelovig geslacht, hoe lang zal Ik nog bij u zijn, hoe lang zal Ik u nog verdragen?' (Mark. 9:19). Ach, kunnen de bevindingen van de heiligen dat Hij waar en betrouwbaar is en dat Zijn Woord beproefd is, hen niet verder brengen? Als er een onbehaaglijke emotie als schaamte in de hemel zou zijn, dan zouden de gelovigen blozen om hun ongelooft als ze daar binnen kwamen.

Ten slotte, onderzoek wat het contact tussen Christus en u in de weg staat. Ga na wat maakt dat u zo'n arm leven leidt, wat betreft heiliging en troost. 'En Hij heeft aldaar niet vele krachten gedaan, vanwege hun ongelooft' (Matth. 13:58). Geloof heiligt het hart. Ongelooft maakt het als een verwaarloosde tuin, overgroeit met onkruid. Geloof geeft het hart rust en vervult het met blijdschap (Rom. 15:13). Davids ervaring op de weg om hemelse hulp te krijgen, lezen we in Psalm 28:7: 'Op Hem heeft mijn hart vertrouwd, en ik ben geholpen.' Wanneer ze iemand vertrouwen die in staat is om te helpen, zullen ze hun hand uitstrekken voor hulp. Geen wonder dat ongelooft door zijn wantrouwende natuur het contact tussen Christus en hen verstoort.

In de tweede plaats zijn er lessen voor zondaren of ongelovigen. U bent bij uitstek zondaren tegen Christus. Onze tekst stelt u schuldig aan het beledigen van de Zoon van God. U zondigt tegen het medicijn dat er is tegen de zonde. Hoewel de taal van uw lippen misschien is 'Hosanna de Zoon van David' (Matth. 21:9), is de taal van uw ongelovige harten 'Kruisig Hem' (Luk. 23:21). U bent meer schuldig in het zondigen tegen Hem dan heidenen en zelfs duivelen. Zij braken de wet van hun Schepper, maar u hebt niet alleen dát gedaan, u breekt ook de wet van verlossende liefde, namelijk de wet van het geloof.

Ongelooft is een zonde waar u gevoelig voor moet zijn en waar u over moet treuren. Maar u hebt er tot nu toe weinig acht op geslagen. Misschien bent u wel eens bedroefd geweest over andere zonden en hebt u daarover geklaagd. Maar hebt u ooit over deze

zonde getreurd? Werkelijk, dit is de wond van uw hart. Dit is het meest gevaarlijke kwaad dat u weghoudt van de genezing. Als u dat nog nooit gezien hebt, dan is uw geloof slechts verbeelding. De Geest is beloofd om u van deze zonde van ongeloof te overtuigen (Joh. 16:8,9). Al uw treuren over andere zonden zal uw ongeloof nog versterken. En zo zal dat u steeds verder van Christus verwijderen, in plaats dat het u dichter bij Hem brengt (Matth. 21:31).

Hier, ja hier, o zondaar, ligt de oorzaak voor uw ondergang voor tijd en eeuwigheid. 'Indien gij niet gelooft, dat Ik Die ben, gij zult in uw zonden sterven' (Joh. 8:24). 'Die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden' (Mark. 16:16). Dit is de grote zielsverwoestende zonde van hen die het Evangelie horen. Want dit is de zonde tegen het beschikbare geneesmiddel. Bedenk dat het al uw andere kwalen ongeneeslijk maakt, als deze zonde niet verwijderd wordt.

Uw trots, begeerte, wereldsgezindheid enzovoorts, blijven op u. Dit zal duren zolang het vervloekte ongeloof niet gestopt is. Als die schuld blijft, kan er geen genezing zijn, alleen verzachting. Maar daarna zal de zonde weer uitbreken. De vallende dauw zal net zo snel door een harde rots heengaan als dat heiligende invloeden in u zullen komen zonder de vereniging met Christus. Ongeloof houdt dit tegen. In deze weg zult u dus voor eeuwig in uw zonden moeten sterven. Uw ongeloof zal de grote oorzaak van uw ondergang zijn (2 Thess. 1:8).

De verwerping van de ongelovigen moet verschrikkelijk zijn, omdat ze zondigen tegen Christus. 'Het zal het land van Sódóm verdragelijker zijn in de dag des oordeels, dan u' (Matth. 11:24). Andere zonden verwonden de ziel, maar deze zonde zal de wond steeds openhouden en ze zal niet kunnen genezen. Andere zonden zijn tegen het soevereine gezag van God in de wet. Hieraan voegt u minachting toe voor de onovertroffen liefde en genade die in het Evangelie aan de zondaar worden aangeboden. De zuurste azijn komt van de rijkste wijn. Zo moeten de vreselijkste donderslagen van toorn uitbreken boven de zondaar die de troon der genade veracht door ongeloof.

Zijn gebod haalt het fundament weg onder al uw bezwaren om niet te geloven. Bedenk wat u wilt, verfraai uw bezwaren hoe u ook wilt; concludeer dat u niet mag, niet durft, niet zou moeten geloven in Christus. Maar dit is Zijn gebod: 'dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus' (1 Joh. 3:23). Niet geloven is dus zonde tegen Christus. Beschouwt u het zoals u wilt. Hij zal het beschouwen als de grootste belediging die u Hem aan kunt doen. Zo zal Hij ook met u afrekenen. Laat dit voor u genoeg zijn.

Er is ook een les voor ons allen. We moeten er allemaal van overtuigd worden dat de zonde van ongeloof een blijk is van onze haat tegen Christus en tegen de Vader. We moeten geloven in Christus, Hem omhelzen als onze Zaligmaker en Verlosser, als ons Hoofd en onze Echtgenoot. We moeten leven door het geloof in Hem. Dit is de weg om de Zoon te eren. Dit is de ware weg om hier heilig te zijn en straks voor altijd gelukkig.

2. Wie niet gelooft, doet zijn ziel geweld aan

Ik zal nu ingaan op de tweede leerstelling waarin het gaat om de ongelovige die zondigt tegen Christus door ongeloof en zijn eigen ziel geweld aandoet. Ik zal eerst laten zien op welke wijze dit gebeurt. Vervolgens zal ik hieruit een aantal conclusies trekken als toepassing.

De ziel geweld aan doen betekent hier de ziel verwonden of verwoesten door de beklagenswaardige gewoonte van ongeloof. Wiens ziel wordt hier verwoest? Die van de zondaar zelf. Ik zal uitwerken hoe dit écht alleen zijn eigen ziel geweld aan doet.

De ongelovige die tegen Christus zondigt door ongeloof, doet zijn eigen ziel werkelijk geweld aan. Metterdaad beschadigt en verwoest hij zichzelf. Niet alleen zijn lichaam, maar juist ook zijn ziel, het meest kostbare deel. Hij behandelt zijn ziel wreed en onrechtvaardig. Hij gedraagt zich tegenover zijn ziel als een vijand door die echt onheil aan te doen.

Door ongeloof houdt iemand zijn ziel namelijk in een staat van scheiding en vervreemding van God. De zondaar is van nature ver van God, zonder God in de wereld (Ef. 2:12). Jezus Christus is de enige Weg tot de Vader (Joh. 14:6) en ongeloof houdt de ziel bij die Weg vandaan. Ongeloof houdt de scheidingsmuur in stand. Zolang die muur overeind staat, zal de ziel nooit God ontmoeten; de enige ontmoetingsplaats wordt namelijk verworpen.

Door ongeloof houdt een mens zijn ziel onder de schuld van al zijn zonden. Het bloed van Jezus reinigt van alle zonden, maar het moet door het geloof op de ziel gesprengd worden en ongeloof weigert dit (Joh. 8:24). Het houdt de ziel bij Christus vandaan. Op deze manier blijft alle schuld en blijven zijn overtredingen als een juk om zijn nek. Alle koorden van de dood houden hem in hun macht. Geen klacht of zorg, tranen of berouw zullen hem verlossen; alleen het bloed van Christus schenkt vergeving.

Een mens houdt zijn ziel in een staat van uiterste ongeschiktheid door het ongeloof. Hij kan niets doen dat goed of aanvaardbaar is in de ogen van God. 'Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen' (Hebr. 11:6). Het houdt de heersende kracht van de zonde overeind in de ziel. Het bindt handen en voeten van de ongelovige, zodat hij niets kan doen. Het is onmogelijk om een stap hemelwaarts te zetten (Joh. 15:5). Het blokkeert al het reddende contact tussen de hemel en de ziel.

Ongeloof houdt de ziel in een staat van verdoemenis. 'Die niet gelooft, is alreeds veroordeeld' (Joh. 3:18). Het houdt de ziel onder de vloek van het eerste verbond en stelt de ziel bloot aan eeuwige verwoesting. De ziel blijft naakt zonder gerechtigheid, beroofd van enig geldig argument om het eeuwige leven te beërven. De ziel is verlaten buiten de vrijstad en elk moment in gevaar om door de bloedwreker te worden gedood.

Ten slotte, door het medicijn te weigeren, brengt de zondaar dubbele ellende over zijn ziel. Er is redding mogelijk voor de ziel, maar door het ongeloof wordt de verlossing geweigerd. Zo is de ziel er slechter aan toe dan wanneer Christus hem nooit was aangeboden.

De ongelovige die zondigt tegen Christus doet alleen zijn eigen ziel geweld aan, niet Christus tegen Wie hij zondigt. 'Indien gij wijs zijt, gij zijt wijs voor uzelf; en zijt gij een spotter, gij zult het alleen dragen' (Spr. 9:12). Alle zonde is tegen de geest en eer van Christus, maar geen enkele zonde kan Zijn vreugde verminderen. Als alle schepselen zouden samenzweren tegen Hem, zou dat Zijn vreugde niet minder maken. Het zou Hem niet in het minst storen. Het ongeloof is alsof iemand zijn hoofd stoot tegen een steen: het verwondt alleen hem zelf. 'Indien gij zondigt, wat bedrijft gij tegen Hem? Indien uw overtredingen menigvuldig zijn, wat doet gij Hem?' (Job 35:6).

3. Enkele conclusies

Alle ongelovigen, degenen die Christus verwerpen, zijn zelfmoorde-naars. Ze verwoesten hun eigen ziel (Ez. 38:31). Als ze sterven en het onderzoek zal plaatsvinden door Hem in Wiens handen ze gevallen zijn, zal de beslissing vallen. 'O Israël, u hebt uzelf verwoest!' (Hos. 13:9, Eng. vert.). Niet Adam, niet satan, maar u hebt uzelf verwoest, o zondaar.

Het ergste wat u uw ziel aan kunt doen, is Christus niet aannemen. U hebt uw ziel veel slechte dingen aangedaan door te zweren, te liegen, te begeren, enzovoorts. Maar dit is een steek in uw hart. Hierdoor verwondt u uw ziel in het meest gevoelige, het meest edele deel.

Geen enkele ongelovige is te verontschuldigen. Heidenen zullen nog kunnen zeggen dat de openbaring van de weg der zaligheid door Christus hen niet bekend was. Ja, de duivelen moeten zeggen dat er geen verlossing voor hen was.

Maar wat kunt u zeggen, o ongelovige, die het bloed van de Verlosser onder uw voeten hebt vertreden? U zult geen enkel excuus hebben. U zult zijn als de man die zonder bruiloftskleed aan tafel zat bij de bruiloft van de zoon van de koning. Toen hem gevraagd werd waarom hij geen bruiloftskleed droeg, was hij sprakeloos. Hij had geen excuus voor dit aanmatigende gedrag.

Geloof in Christus. Neem Hem aan, omhels Hem en u zult uw zielen niet verwoesten. Weiger het middel niet dat u in Christus vrij wordt aangeboden. U wordt allen uitgenodigd en u bent allen welkom om tot Christus te komen om verlossing van uw zonden en van de toekomstige toorn te ontvangen. Door Christus aan te nemen, zult u verlost zijn. Uw zielen zullen gemeenschap hebben met God. Maar als u niet gelooft, dan zult u vergaan en de toorn van God zal voor eeuwig op u liggen. 'Die geloofd zal hebben, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden' (naar Mark. 16:16).

Ten slotte, heiligen en gelovigen, voor zover uw ongeloof dit toelaat, doet u uw eigen ziel geweld aan. Met alles wat u in ongeloof doet, doet u uw ziel geweld aan. U schaadt het meest wezenlijke van uw ziel. O, bescherm u dan tegen deze afschrikwekkende en onbetrouwbare vijand. Hij zoekt uw verwoesting.

Beoefen dagelijks het geloof in Christus. Versterk het door krachtige en herhaalde oefening. Roep voortdurend tot de Heere: 'Heere, vermeerder ons het geloof' (naar Luk. 17:5). Leef door het geloof, wandel door het geloof en weersta, in de kracht van Christus, alle aanvallen van ongeloof. Te zijner tijd zult u meer dan overwinnaars zijn door Hem Die u heeft liefgehad (Rom. 8:37). Onthoud altijd en vergeet het nooit: iemand die zondigt tegen Christus, doet zijn eigen ziel geweld aan. Hij heeft de dood lief.

Maar degene die Hem eert door in Zijn Naam te geloven en sterk is in het geloof door God te verheerlijken, zal veilig zijn in alle zorgen en beproevingen van deze wereld, altijd en overal.

Hij zal ten laatste ontvangen worden in het huis dat niet met handen gemaakt is, eeuwig in de hemelen (2 Kor. 5:1). Daar wordt de stem van geweld en kwaad nooit meer gehoord. Daar zal de vreugde voor eeuwig wonen.

